

[Hans Kjør.]

kommissionen skulle gå ind. Det tror jeg også hr. K. Axel Nielsen forstod.

Kai Moltke: Jeg skal fatte mig meget kort og kun svare på et enkelt spørgsmål.

Den socialdemokratiske ordfører sagde, at man havde lovet at indlede en undersøgelse, men jeg nævnte udtrykkelig undersøgelsens art, nemlig at man fra anklagemyndigheden og domstolene skulle indhente oplysninger om, hvordan offentlige anklagere og domstolene på grundlag af præcedenskendelser hidtil havde stillet sig efter den stadig væk gældende ordlyd. Se, når man spørger anklagemyndigheden, og når man spørger om domstolenes præcedenskendelser, forekommer det mig, at det har meget lidt med sagen at gøre, hvad der skete i december 1967, for en rigsadvokats eller en domstols oplysning om præcedensafgørelser må vel kunne indhentes på kortere tid end den, jeg nævnte her.

I øvrigt synes jeg ikke, vi skal forlænge debatten i dag. Det er jo ting, der udpræget egner sig til udvalgsbehandling. Jeg må dog for mit vedkommende understrege, at jeg, som forholdene er her i landet, mener, at problemet om de superhøje renter er en hastesag, ikke alene politisk og moralsk, men i allerhøjeste grad også for at give folketinget et nogenlunde anstændigt ansigt over for befolkningen.

Lad mig lige tilføje: under debatten her i tinget den 19. april 1968 tilsagde den socialdemokratiske ordfører, som jeg nævnte, at definieren af begrebet åger og andre ting var spørgsmål, som havde socialdemokratiets interesse. Men når man har interesse for en ting og det så varer fra april måned 1968 til februar måned 1971, før interessen ytrer sig, kan man godt få sine betænkeligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg

det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om adoption [af Lene Bro m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 102) findes i tillæg A. sp. 2147, fremsættelsen i tidenden sp. 1945).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Thestrup): Det fremsatte lovforslag og de mange spørgsmål, der har været stillet her i tinget i de sidste par år, er udtryk for den betydelige interesse, der knytter sig til at få løst de dybt alvorlige problemer omkring adoptionsloven, som så klart er kommet frem i nogle højst ulykkelige adoptionstilfælde, der har gjort et stærkt indtryk på os alle.

Som det er det høje tings medlemmer bekendt, er det også regeringens opfattelse, at der er grund til at overveje ændringer i adoptionsloven, og i december 1969 nedsattes derfor et udvalg til at gennemgå adoptionslovgivningen. Jeg har senest i december måned 5 dage efter fremsættelsen af det lovforslag, der er til første behandling her i dag, haft lejlighed til her i tinget at redegøre for arbejdet i adoptionsudvalget. Min redegørelse viste, at udvalget, der altså kun har arbejdet 1 år, er i færd med at indsamle et stort og værdifuldt materiale, også om de spørgsmål, der er behandlet i det socialdemokratiske forslag.

Netop fordi problemerne er så alvorlige — og jeg tænker her først og fremmest på problemerne omkring de såkaldte glemte børn og forældrenes tilbagekaldelse af samtykke til bortadoption — ville det efter min mening være forkert at ændre de gældende regler, før spørgsmålene har været grundigt overvejet i adoptionsudvalget, hvis sagskundskab vil sikre, at det bliver belyst fra alle sider. Jeg synes derimod, at det er ganske rimeligt, at der nedsættes et folketingsudvalg i anledning af dette forslag, og jeg skal med glæde give de oplysninger til udvalget, som jeg er i stand til at give.

Om selve forslaget skal jeg kun gøre nogle ganske enkelte bemærkninger. Aldersgrænsen for adoptanter foreslås nedsat fra 25 år